

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 96 49, f: 01 478 98 67, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

DRŽAVNI ZBOR
REPUBLIKE SLOVENIJE

SKUPINA POSLANK IN POSLANCEV
Prvopodpisani FRANC BOGOVIČ

Datum: 17. april 2014

Št. zadeve	17-04-2014
Št. zadeve	435-01/14-412
Št. zadeve	1924-VI
Št. zadeve	
Št. zadeve	
Št. zadeve	

Na podlagi 88. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13), 19. člena Zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 112/05 - uradno prečiščeno besedilo, 20/06 - ZNOJF-1, 109/08. 39/11, 48/12) in 114. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07 - uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13) vlagamo podpisane poslanke in poslanci

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVI ZAKONA O DOHODNINI

ki vam ga pošiljamo v obravnavo na podlagi 114. in 115. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije.

Pri obravnavi predloga zakona v Državnem zboru RS in pri delu njegovih delovnih teles bo sodeloval poslanec Franc Bogovič.

Prilogi:

- predlog Zakona o spremembah in dopolnitvi Zakona o dohodnini
- podpisi poslank in poslancev

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Konec leta 2012 je bila sprejeta novela Zakona o dohodnini (ZDoh-2L), ki je, med drugim, tudi spremenila pogoje za vstop v sistem ugotavljanja davčne osnove z uporabo normiranih odhodkov za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost. Uveljavljena je namreč bila sprememba, da lahko davčni zavezanec priglasil upoštevanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, če njegovi prihodki, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v davčnem letu pred davčnim letom, za katero uveljavlja ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, ne presegajo 50.000 evrov. Zavezanec, ki želi ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, mora pri davčnem organu to priglasiti na način in v roku, ki ga predpisuje zakon, ki ureja davčni postopek.

Dvignila se je tudi višina normiranih odhodkov na 70 odstotkov davčno priznanih prihodkov. Do tedaj je za fizične osebe že veljala ureditev, ki je v sistem normiranih odhodkov dopuščala vstop zavezancem pri katerih prihodki iz dejavnosti v zadnjih zaporednih 12 mesecih ne presegajo 42.000 evrov in ne zaposlujejo delavcev.

Po oceni predlagatelja zakona trenutno veljavna ureditev, sprejeta v letu 2012, ne zajema dovoljšnega števila podjetnikov, katerim je sicer tudi prvenstveno namenjena v luči administrativne razbremenitve njihovega poslovanja in zmanjševanja fiksnih stroškov vodenja poslovnih knjig. Prihodkovni prag 50.000 evrov je namreč še vedno prenizek. Izvleček iz priporočil Evropske komisije v letu 2003 mikro podjetje opredeljuje kot podjetje, ki ima manj kot 10 zaposlenih in ima letni promet in/ali letno bilančno vsoto, ki ne presega 2 milijona evrov. Povsem razumljivo, da gre za visoke številke, saj v Sloveniji v to kategorijo štejemo že srednje velika podjetja, toda v primerjavi z sedaj uveljavljenimi prihodkovnimi limiti, trenutna ureditev pravzaprav izpušča najbolj perspektiven del slovenskega gospodarstva, torej mikro podjetništvo, kamor sodijo tudi samostojni podjetniki.

Če pogledamo po dejavnostih, edine skupine, ki imajo od trenutno veljavne ureditve realne koristi, so različne občasne svetovalne storitve, intelektualne storitve, predavanja, projektantske storitve ipd. ... torej podjetniki z razmeroma nizkim obsegom poslovanja in nizkimi, davčno priznanimi stroški. Po mnenju predlagatelja je tako ciljna skupina, ki uživa določene ugodnosti na račun pavšalne obdavčitve, preozka. Z povečanjem limita prihodkov za vključitev v sistem t.i. »pavšalne obdavčitve« bi v ta okvir obdavčevanja dodatno zajeli tudi številne manjše podjetnike in obrtnike.

Naslednji bistveni element tovrstne davčne ureditve je odstotek normiranih odhodkov v celotnih davčno priznanih prihodkih. Trenutno je ta odstotek oblikovan na 70 odstotkih. Glede na spremenjene razmere v gospodarstvu, ki se še vedno zaostrujejo predlagatelj ocenjuje, da je smiselno ta odstotek dvigniti. Pavšalna obdavčitev do višine 50 tisoč evrov prometa s 70 odstotki priznanih normiranih odhodkov je sedaj ugodna le v primerih, ko davčni zavezanci zaradi narave dejavnosti ne zberejo niti 50 odstotkov dejanskih stroškov ali celo manj.

Administrativne obremenitve pri izpolnjevanju davčnih obveznosti pri poslovanju še posebej omejujejo male podjetnike, ki se namesto z osnovno dejavnostjo veliko časa ukvarjajo tudi z birokracijo. Pri pragu 50 000 evrov letnih prihodkov za vstop v sistem

»pavšalne obdavčitve« iz takšnega poenostavljenega sistema obdavčitve sicer izpustimo najbolj perspektiven del mikro podjetništva, ki ima največje ambicije za nadaljno rast in na nek način spodbujamo tiste, ki svoj svojo poslovno dejavnost, t.i. »popoldanske sp-je«, ki svojo dejavnost ohranjajo na razmeroma nizki ravni, zagotovo pa pod 50.000 evri letnega prometa.

Po anketi, ki jo je v januarju 2014 opravila Obrtno podjetniška zbornica v zvezi z ugotavljanjem potreb po ugodnejši pavšalni obdavčitvi, je sistem vodenja poslovnih knjig na osnovi normiranih stroškov uporabljalo samo slabih 8 % podjetnikov oz. podjetij. V anketi je sicer sodelovalo 223 samostojnih podjetnikov in 40 gospodarskih družb (d.o.o., d.n.o., d.d., k.d.). Kar 58 % sodelujočih vodenje svojih poslovnih knjig v celoti prepusti računovodskim servisom, stroški pa se povečini gibljejo med 100 in 200 evri mesečno. Na vprašanje ali bi se odločili za obdavčitev na podlagi normiranih odhodkov (pavšal), če bi se zgornji prag prometa dvignil iz sedanjih 50.000 evrov na 100.000 evrov, prizanih pa bi bilo 80 odstotkov pavšalnih odhodkov, jih je 51 % odgovorilo pritrdilno. Tisti, ki se za tovrstno obdavčitev ne bi odločili (29,4%) navajajo, da je njihov promet bodisi višji od 100.000 evrov, bodisi da je njihov dobiček nižji od 20 odstotkov njihovih prihodkov. Nekateri od njih natančne računovodske podatke potrebujejo tudi za poslovno odločanje in poslovanje (banke, javni razpisi itd...)

Kot razlogi za skromno uporabo tega sistema obdavčitve se tako največkrat navajajo prenizka stopnja normiranih odhodkov, prenizek prag za vstop v sistem normiranih odhodkov in premajhna administrativna poenostavitev za zavezance znotraj sistema normiranih odhodkov.

2. Cilji, načela in pglavitne rešitve zakona

2.1. Cilji

Predlagani zakon zasleduje cilj uzakoniti višji prag za vstop v možnost ugotavljanja davčne osnove od dohodkov fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, z upoštevanjem normiranih odhodkov in povečati odstotkovni delež normiranih stroškov na 80%. S tem se bo še povečala administrativna razbremenitev malih podjetnikov pri izpolnjevanju njihovih davčnih obveznosti ter povečanje njihove pravne varnosti v povezavi z večjo gotovostjo ugotavljanja davčne osnove in celovita poenostavitev davčnega poslovanja. Sistem uveljavljanja normiranih odhodkov bo dostopen večjemu krogu malih podjetnikov, z dvigom odstotka normiranih odhodkov pa bo sistem tudi iz poslovnega vidika postal bolj sprejemljiv. V časih gospodarske krize je namreč smiselno čim večje število poslovnih subjektov razbremeniti preobsežnega in zamudnega vodenja evidenc in priprav ter zbiranja dokumentacije za računovodski servis. Z odpravo tega se lahko podjetniki bolj intenzivno posvečajo svoji osnovni dejavnosti in poslovnim aktivnostim. Prav tako jih ne rabijo skrbeti davčni pregledi in morebitne kazni ob zapletenih pravilih, saj gre pri ugotavljanju davčne osnove na podlagi normiranih stroškov za precej enostavnejši sistem vodenja poslovanja. Več poslovnih subjektov v sistemu normiranih stroškov tudi pomeni razbremenitev davčnih nadzornikov. Osnovni cilj je tako spodbujati gospodarsko aktivnost na segmentu malega podjetništva in obrtništva, spodbujati zaposlovanje in pri tem minimalno obremeniti proračun.

Cilj predlaganega zakona je tako še dodatna administrativna razbremenitev malih podjetnikov pri izpolnjevanju njihovih davčnih obveznosti ter povečanje njihove pravne varnosti v povezavi z večjo gotovostjo glede ugotavljanja davčne osnove. Sistem

ugotavljanja davčne osnove na podlagi normiranih odhodkov bo dostopen širšemu krogu davčnih zavezancev, odstotek normiranih odhodkov pa bo določen nekoliko višje, zaradi česar bo sistem ugotavljanja davčne osnove na podlagi normiranih odhodkov atraktivnejši in tudi s poslovnega vidika bolj sprejemljiv.

2.2. Načela

Načela tega zakona v splošnem ne odstopajo od temeljnih načel veljavnega zakona, razen glede načela enake davčne obravnave najmanjših davčnih zavezancev, ki dosegajo dohodke iz dejavnosti, za katere se predlaga, naj se pri ugotavljanju njihove davčne obveznosti da večji poudarek načelu ekonomičnosti davčnih obveznosti na strani zavezancev.

Načelo enake davčne obravnave (vodoravne in navpične enakosti) se zagotavlja s sintetično obdavčitvijo aktivnih dohodkov fizičnih oseb. Predlog zakona z uvedbo cedularne obdavčitve dohodkov iz dejavnosti davčnih zavezancev, ki se odločijo za vstop v sistem normiranih odhodkov, in dohodkov iz oddajanja v najem sicer odstopa od tega načela na račun večje ekonomičnosti pri izpolnjevanju davčnih obveznosti. Ker pa je uvedena možnost izbire za vstop v sistem normiranih odhodkov, s takšno ureditvijo pa se zasledujejo cilji, ki so za davčne zavezance ugodni (dodatna administrativna razbremenitev malih podjetnikov), je odstop od splošnega načela sintetične obdavčitve aktivnih dohodkov sprejemljiv.

2.3. Poglavitne rešitve

S predlagano spremembo zakona se:

- določa višji limit prihodkov iz opravljanja dejavnosti, ki je določen kot pogoj za vstop v sistem normiranih odhodkov, in sicer v višini 100.000 evrov. Tako bo davčni zavezanec lahko priglasil upoštevanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, če njegovi prihodki, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v davčnem letu pred davčnim letom, za katero uveljavlja ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, ne presegajo 100.000 evrov.
- od podjetnikov, ki želijo vstopiti v sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov in v koledarskem letu pred tem presegajo 50.000 evrov davčno priznanih letnih prihodkov, pričakuje, da so v podjetju samozaposleni oz. imajo zaposleno vsaj eno osebo za polni delovni čas.
- dviguje se višina normiranih odhodkov na 80 % davčno priznanih prihodkov.

Če želimo, da je sistem ugotavljanja davčne osnove na podlagi normiranih odhodkov atraktiven za širši krog potencialnih zavezancev, potem mora biti odstotkovna stopnja normiranih odhodkov višja od trenutno veljavne.

S spremembami dohodninske zakonodaje, bi morali maksimalno spodbujati manjše poslovne subjekte k pristopu v tovrsten način obdavčitve. Dejansko ne gre za dodatne davčne ugodnosti temveč potrebo, da majhna podjetja, četudi imajo prihodke do 100.000 evrov razbremenimo nepotrebne administracije, predvsem računovodskih storitev, ukvarjanja z davčnimi predpisi in zamudnim zbiranjem dokumentacije in

dokazili za upravičenost svojih poslovnih odhodkov. Z obstoječo ureditvijo (prag za vstop v sistem obdavčitve v višini do 50.000 evrov prihodkov in 70 % normiranih odhodkov) namreč še vedno zajamemo premajhen delež teh poslovnih subjektov. Številne evropske države imajo limit poslovnih prihodkov za možnost vstopa v sistem tovrstnega enostavnejšega obdavčevanja samostojnih podjetnikov postavljen precej višje od trenutno veljavnega limita v Sloveniji. V predlogu zakona uveljavljamo tudi pogoj, da poslovni subjekti, katerih letni promet presega 50.000 evrov in želijo davčno osnovo ugotavljati z upoštevanjem normiranih odhodkov, zaposlujejo vsaj eno osebo za poln delovni čas.

3. Ocena finančnih posledic za državni proračun in druga javno finančna sredstva

Zaradi poenostavitve davčnega sistema za precej širši krog zavezancev predlagatelj ocenjuje, da bi bile finančne posledice že v srednjeročnem obdobju za proračun pozitivne. Ocenjujemo namreč, da bi se številnim poslovnim subjektom, ki danes izkazujejo razmeroma nizek rezultat poslovanja, predvsem na račun številnih fiktivnih stroškov (potni nalogi, ipd ...) in zaradi zmanjšanja administrativnega bremena in manjših stroškov izplačalo vključiti v sistem ugotavljanja davčne osnove na podlagi normativnih odhodkov. S tem pa bi poravnali tudi predpisani cedularni davek, vezan na prihodke.

V oceni finančnih učinkov je tudi težko oceniti, v kolikšni meri bo administrativno ugodnejši način ugotavljanja davčne osnove za širši krog zavezancev spodbudil subjekte, ki danes nimajo urejenega formalnega statusa svoje dejavnosti, da iz območja sive ekonomije preidejo v zakonito opravljanje dejavnosti, se pa takšen proces zagotovo lahko v neki meri pričakuje.

V državnem proračunu za izvajanje zakona ni potrebno zagotoviti dodatnih sredstev. Za druga javnofinančna sredstva ni posledic.

4. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenost ureditve pravu EU

a) Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

AVSTRIJA¹

Avstrija pozna možnost uveljavljanja pavšalnih odhodkov. V dohodek iz dejavnosti se v Avstriji vključujeta dohodek iz poklicnih in drugih neodvisnih storitev ter dohodek iz trgovanja in poslovanja. Stroški, ki nastanejo v zvezi s pridobivanjem, zagotavljanjem in ohranjanjem obdavčljivega dohodka, se na splošno priznajo kot odbitek pri ugotavljanju davčne osnove. Poslovni dobiček se lahko izračunava po dveh metodah; po metodi plačane realizacije ali po metodi nastanka poslovnega dogodka. Dobiček se izračunava za obdobje koledarskega leta, davčni zavezanec pa lahko zaprosi za spremembo davčnega obdobja, ki je različno od koledarskega leta.

Davčni zavezanci, ki niso dolžni voditi poslovnih knjig in jih ne vodijo na podlagi prostovoljne odločitve, morajo svoj dohodek ugotavljati po metodi plačane realizacije. V tem primeru se lahko odločijo za uporabo poenostavljene metode plačane realizacije, če izpolnjujejo še določene dodatne pogoje. Davčni zavezanci, ki niso dolžni voditi

¹ Vir informacij: European Tax Handbook 2011

poslovnih knjig in jih ne vodijo prostovoljno in katerih prihodki prejšnjega leta ne presegajo 220.000 EUR ter ki pridobivajo prihodke izključno iz trgovanja, poslovanja ali iz poklicnih in drugih neodvisnih storitev, lahko ugotavljajo svoje dohodke z uporabo normiranih stroškov, namesto da bi odšteli dejanske stroške. Taki stroški se izračunajo kot odstotek od bruto dohodka in se na splošno gibljejo od 12% (za dohodek iz dejavnosti na splošno) do 6% (za dejavnost poučevanja in znanstveno dejavnost), a največ za 12% ali 6% od 220.000 evrov. Poleg normiranih odhodkov lahko upoštevajo tudi dejanske odhodke pri naslednjih kategorijah: stroški prodaje, surovine, stroški polproduktov, plače (vključno s socialnimi zavarovanji).

ČEŠKA²

V češkem davčnem sistemu obdavčitve podjetnikov posameznikov poznajo možnost normiranih odhodkov (80% za podjetnike v kmetijskih in industrijskih dejavnostih, 60% za podjetnike v drugih dejavnostih, za katere je bilo izdano dovoljenje za trgovanje (trade licence), 40% za podjetnike v kateri koli drugi poslovni dejavnosti) in možnost, da se jim določi ocena odmere v začetku davčnega obdobja. To je mogoče samo za kmetijske in druge poslovne dejavnosti, če podjetnik ne zaposluje, njegovi prihodki preteklega leta ne presegajo 5 mio CZK in ni udeležen v kakršni koli organizaciji brez pravne osebnosti. Prošnja za takšno določitev davčne osnove mora vsebovati podatke o pričakovanih dohodkih in odhodkih ter druge podatke, ki so relevantni za ugotavljanje davčne obveznosti. Davčna obveznost se nato izračuna s fiksno davčno stopnjo, ki se aplicira na ocenjeno davčno osnovo. Davčna osnova ne sme biti nižja, kot bi bila, če bi se apliciral opcijski normirani odhodek in ne nižji od 600 CZK na davčno obdobje. Tako izračunani davek je končni davek.

ITALIJA³

Za pavšalno obdavčevanje poslovne dejavnosti fizičnih oseb se v Italiji uporabljata dva različna režima:

- obdavčevanje novih poslovnih iniciativ samostojnega dela fizičnih oseb (v obliki samozaposlitve ali družinske poslovne dejavnosti) - davčni režim za nove davčne zavezance pavšaliste (*forfettino*) (V italijanskem jeziku uporabljajo francosko tujko *forfait* za pavšal, *forfettario* pa pomeni pavšalno plačilo. Naziva obeh pavšalnih obdavčitev imata enak jezikovni koren. *Forfettino* je sicer krajši izraz za uradni naziv "regime fiscale agevolato per le nuove iniziative imprenditoriali ed lavoro autonomo".),
- obdavčevanje že obstoječih poslovnih dejavnosti fizičnih oseb - davčni režim za (male) (V strokovnih virih se poleg izraza *forfettone* uporablja tudi uradni naziv "najmanjši davčni zavezanci" (*contribuenti minimi*).) davčne zavezance pavšaliste - *forfettone*.

Za uvrstitev v vsakega od obeh navedenih davčni režimov pa je treba izpolniti določene pogoje.

Novi davčni zavezanci pavšalisti (*forfettino*)

Davčni režim *forfettino* je bil uveden z Zakonom 388/2000 (13. člen) in je stopil v veljavo z letom 2001 (Legge finanziaria 2001.). Namenjen je posameznikom oziroma družinam za začetek nove poslovne aktivnosti ali za samozaposlitev. Uporablja se v

² Vir informacij: European Tax Handbook 2011

³ Vir: Raziskovalna naloga: Pavšalna obdavčitev, Zobavnik I., Križaj M., 4.4. 2011

prvem poslovnem letu in še v dveh naslednjih. Bistvena ugodnost za zavezanca je nizka davčna stopnja (10%) in poenostavitve pri vodenju računovodstva.

Najpomembnejši pogoji za uporabo tega davčnega režima so naslednji:

- upravičenec mora biti fizična oseba ali družina,
- davčni zavezanec ni smel v zadnjih treh letih opravljati poslovne ali umetniške dejavnosti,
- davčni zavezanec ne sme v tem davčnem režimu nadaljevati dejavnosti, ki jo je že opravljal v drugi obliki ali kot samozaposlen (z izjemo obvezne prakse),
- dohodki samozaposlenega ne smejo presegati 30.987,41 evrov,
- dohodki iz poslovne dejavnosti ne smejo presegati 30.987,41 evrov za storitve oziroma 61.974,83 evrov za poslovanje, vezano na druge aktivnosti,
- redno plačevanje socialnih prispevkov in izpolnjevanje administrativnih obveznosti.

Ta režim ima naslednje značilnosti (prednosti za zavezanca):

- nizko davčno breme zaradi 10% davčne stopnje, za družinsko poslovno dejavnost je davčni zavezanec nosilec poslovne dejavnosti na podlagi celotnih poslovnih prihodkov družine,
- poenostavitev vodenja računovodstva - odsotnost računovodskih listin, ki se nanašajo na neposredno obdavčitev, regionalni davek (IRAP) in davek na dodano vrednost (IVA).
- ni mu treba plačevati akontacije davka,
- upravičen je do brezplačne pomoči davčnega urada (Agenzia delle Entrate),
- odobritev davčnega kredita za nakup računalniške opreme, tehnično pomoč, modem in tiskalnik v višini 40% stroškov oziroma največ 309,87 evra. (Forum indebitati.it, Zakon 388/2000).

Davčni režim za (male) davčne zavezance pavšaliste - forfettone.

Davčni režim *forfettone* je bil uveden leta s 1.1.2008 s Zakonom 244/2007(Legge finanziaria 2008.) (členi 96 do 117). Namen režima je poenostavitev postopkov in izpolnjevanja obveznosti malih davčnih zavezancev, ki opravljajo poslovno dejavnost.

Pogoji za ta davčni režim so predvsem naslednji:

- v ta režim ne morejo vstopati zavezanci, ki se ukvarjajo izključno ali pretežno z gradbeništvom,
- da v preteklem poslovnem letu zavezanci niso bili izvozniki,
- da v preteklem poslovnem letu prihodki zavezanca niso presegli 30.000 evrov (kasneje povišano na 30.987,41 evrov),
- da v preteklih treh poslovnih letih davčni zavezanec ni nabavil opreme v vrednosti nad 15.000 evrov.

Navedeni davčni režim ima naslednje značilnosti (večinoma prednosti za zavezanca):

- davčna stopnja nadomestnega davka (*imposta sostitutiva*) znaša 20% na dohodek,
- akontacija davka znaša 20%,
- davčnemu zavezancu ni treba plačevati davka na dohodek na regionalni (IRAP) in lokalni ravni,
- davčnemu zavezancu ni treba uporabljati t.i. študij panoge (*studi di settore*),
- če davčni zavezanec nima drugih dohodkov, ne more uveljavljati olajšav (za zdravstvene stroške, odvisne osebe in podobno), to je slabost za davčnega zavezanca,

- davčni zavezanec uporablja poenostavljeno računovodstvo,
- dohodek se ugotavlja tako, da se od prihodkov odbije priznane stroškov z uporabo načela računovodstva po plačilih (in ne po načelu nastanka poslovnega dogodka, ki je običajno uporabljeno računovodsko načelo),
- socialni prispevki so lahko upoštevani kot odbitna postavka,
- v poslovnih izkazih je možno pokrivanje izgube iz preteklih let
- zavezanec ima prva tri leta delovanja po tem davčnem režimu pravico do brezplačnega skrbnika (svetovanja) pri davčnem uradu (*Agenzia della Entrate*).
(Forum indebitati.it, Zakon 244/2007).

b) Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

V evropskem pravnem redu na področju obdavčevanja dohodkov fizičnih oseb ni posebnih usklajevalnih pravil, zato se obdavčevanje dohodkov fizičnih oseb ne usklajuje s pravnim redom Evropske unije.

Države članice EU svobodno oblikujejo sisteme obdavčevanja dohodkov fizičnih oseb, pri čemer morajo zagotavljati združljivost nacionalnih zakonodaj s Pogodbo o delovanju Evropske unije. Tudi določanje načina obdavčevanja malih podjetnikov je v davčni pristojnosti posamezne države članice EU

5. Druge posledice, ki jih bo imelo sprejetje zakona

Predlagani zakon bo imel pozitivne posledice za slovensko malo podjetništvo in obrtništvo, saj bo pomenil tako administrativno kot finančno razbremenitev fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost. S spremembo pogojev za vstop v sistem normiranih odhodkov, se širi krog potencialnih davčnih zavezancev, ki bi lahko vstopili v ta sistem. Intenzivneje se bo razbremenilo številne obstoječe poslovne subjekte in s tem stroškovno razbremenilo poslovanje teh podjetij, kar je glede na razvojni zastoj v gospodarstvu lahko velikega pomena.

Predlagatelji ocenjujemo, da bi imela pavšalna ureditev, pri kateri bi bila možna pavšalna obdavčitev vsaj do 100 tisoč evrov letnega prometa in bi bilo davčnim zavezancem ob tem priznanih 80 odstotkov normiranih odhodkov, pozitivne učinke za oživitve gospodarskih aktivnosti, v sistem bi se vključilo večje število zavezancev, olajšali in pocenili bi jim poslovanje in kar je najpomembneje, vsak izmed njih bi tudi prispeval nekaj v proračunsko blagajno (zaradi možnosti opustitve dokazovanja upravičenosti uveljavljanja odhodkov za znižanje davčne osnove, se pričakuje manj ustvarjanja fiktivnih stroškov, ki znižujejo davčno osnovo), kar bi pomenilo neto pozitiven finančni učinek za proračun.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o dohodnini (Uradni list RS, št. 117/2006, 90/2007, 119/2007, 10/2008, 92/2008, 78/2008, 125/2008, 119/2008, 20/2009, 104/2009, 10/2010, 13/2010, 20/2010, 43/2010, 106/2010, 103/2010, 9/2011 - ZUKD-1, 105/2011, 9/2012 - Odl. US, 24/2012, 30/2012, 40/2012 - ZUJF, 75/2012, 94/2012, 102/2012, 52/2013 - Odl. US, 96/2013, 108/2013) se tretji odstavek 48. člena spremeni, tako da se glasi:

»(3) Zavezanec lahko pri ugotavljanju davčne osnove davčnega leta upošteva normirane odhodke v višini, določeni v 59. členu tega zakona, če priglasil ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in njegovi prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v davčnem letu pred tem davčnim letom, ne presegajo 100.000 eurov, če ni z drugimi določbami tega člena ali zakonom drugače določeno.«

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Zavezanec pri katerem prihodki, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v koledarskem letu pred davčnim obdobjem, za katero želi uveljavljati ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, presegajo 50.000 eurov, lahko ugotavlja davčno osnovo po pogojih iz tretjega odstavka tega člena le v primeru, da v davčnem obdobju, za katerega se odmerja davek, zaposluje vsaj enega delavca za polni delovni čas najmanj šest mesecev neprekinjeno.«

Z novim četrtim odstavkom se preostali odstavki tega člena ustrezno preštevilčijo.

V novem sedmem odstavku 48. člena se število »50.000« nadomesti s »100.000«.

2. člen

V 59. členu se število "70" nadomesti s številom "80".

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja za davčna leta, ki se začnejo od vključno 1. januarja 2015.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Člen določa dvig praga poslovnih prihodkov za možnost vključitve v sistem ugotavljanja davčne osnove z uporabo normiranih odhodkov za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, iz 50.000 evrov na 100.000 evrov davčno priznanih prihodkov. Samostojni podjetniki, ki želijo ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odstotkov morajo biti v podjetju zaposleni za polni delovni čas, oz. mora biti za polni delovni čas zaposlena vsaj ena oseba v okviru poslovnega subjekta.

K 2. členu

Člen določa dvig odstotka normiranih odhodkov na 80 % davčno priznanih prihodkov, s čimer postaja sistem ugotavljanja davčne osnove na podlagi normiranih dohodkov davčno ugodnejši in kot tak bolj privlačen za poslovne subjekte.

K 3. členu

Člen določa začetek veljavnosti tega zakona.

III. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

48. člen (davčna osnova)

(1) Davčna osnova od dohodka iz dejavnosti je dobiček, ki se ugotovi kot razlika med prihodki in odhodki, doseženimi v zvezi z opravljanjem dejavnosti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Za ugotavljanje prihodkov in odhodkov se uporabljajo predpisi o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Zavezanec lahko pri ugotavljanju davčne osnove davčnega leta upošteva normirane odhodke v višini, določeni v 59. členu tega zakona, če priklasi ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in njegovi prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v davčnem letu pred tem davčnim letom, ne presegajo 50.000 eurov, če ni z drugimi določbami tega člena ali zakonom drugače določeno.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena, lahko zavezanec, ki je na novo začel z opravljanjem dejavnosti, pri ugotavljanju davčne osnove v prvem davčnem letu in v drugem davčnem letu, če je začel z opravljanjem dejavnosti v zadnjih šestih mesecih prvega davčnega leta, priklasi upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

(5) Za posamezno kmetijsko in dopolnilno dejavnost se sme v okviru kmečkega gospodinjstva kot zavezanec priklasi en sam nosilec dejavnosti.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena, lahko zavezanec iz drugega odstavka 47. člena tega zakona pri ugotavljanju davčne osnove naslednjega davčnega leta upošteva normirane odhodke v višini, določeni v 59. členu tega zakona, če priklasi ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in njegovi prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v davčnem letu pred tem davčnim letom, ne presegajo 50.000 eurov na nosilca in na drugega člana kmečkega gospodinjstva, ki je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot kmet oziroma član kmečkega gospodarstva, v skladu z zakonom, ki ureja obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena, lahko zavezanec, ki je na novo priklasil ugotavljanje davčne osnove po drugem odstavku 47. člena tega zakona, pri ugotavljanju davčne osnove v prvem in drugem davčnem letu, priklasi upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

(8) Za potrebe določanja višine prihodkov iz tretjega in šestega odstavka tega člena se ne šteje, da je zavezanec na novo začel opravljati dejavnost, če je v 18. mesecih pred priklasitvijo ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

1. ponovno začel opravljati dejavnost, če je prenehal opravljati dejavnost v šestih mesecih pred ponovnim začetkom opravljanja

dejavnosti;

2. ustanovil družbo, zavod ali primerljivo osebo po tujem pravu;

3. prišlo do preoblikovanja zavezanca s prenosom dela podjetja na družbo, s pridobitvijo lastniškega deleža, ali fizično osebo, ki opravlja dejavnost, ali

4. začel opravljati dejavnost na podlagi prenosa podjetja ali dela podjetja od druge osebe.

(9) V primerih iz osmega odstavka tega člena se v prihodke po tretjem in šestem odstavku tega člena štejejo tudi:

1. prihodki zavezanca, doseženi pred prenehanjem opravljanja dejavnosti,

2. prihodki družbe, zavoda ali primerljive osebe po tujem pravu,

3. prihodki osebe, ki je prevzela del podjetja zavezanca, in

4. prihodki osebe, ki je prenesla podjetje ali del podjetja na zavezanca, doseženi v obdobju iz tretjega in šestega odstavka tega člena. Za prihodke oseb iz prejšnjega stavka se upoštevajo prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju.

(10) Za del podjetja po tem členu se šteje celota sredstev in obveznosti, ki je s poslovno organizacijskega vidika sposobna samostojno poslovati.

(11) Zavezanec mora v roku, določenim z zakonom, ki ureja davčni postopek, davčni organ obvestiti o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Obvestilo učinkuje od začetka davčnega leta, za katero je davčni zavezanec obvestil davčni organ.

(12) Zavezanec, ki davčnemu organu predloži obvestilo iz enajstega odstavka tega člena, mora za davčno leto ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov in voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih je dolžan voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov.

(13) Zavezanec mora ugotavljati prihodke iz tretjega ali šestega odstavka tega člena tudi za vsako naslednje davčno leto, za katero želi še naprej ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

(14) Ne glede na dvanajsti odstavek tega člena, mora zavezanec, ki dve zaporedni predhodni davčni leti ne izpolnjuje pogojev iz tretjega ali šestega odstavka tega člena, za davčno leto ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov in voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih je dolžan voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov

59. člen (normirani odhodki)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove zavezanca iz tretjega in četrtega odstavka 48. člena tega zakona, se upoštevajo normirani odhodki v višini 70 % prihodkov.

Pisno poslansko vprašanje

Spoštovani,

s 1. januarjem 2013 se so se začele uporabljati določbe Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini in Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, ki se nanašajo na možnost zavezancev, da lahko pri ugotavljanju davčne osnove davčnega leta upoštevajo normirane odhodke v višini 70%, če priglasi ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in njegovi prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v davčnem letu pred tem davčnim letom, ne presegajo 50.000 evrov (t.i. »pavšalna obdavčitev«). To velja tako za samostojne podjetnike kot tudi pravne osebe (d.o.o, d.n.o., d.d., k.d., ...). Ker so se že ob sprejemanju dopolnitev zakonodaje pojavljali dvomi ali ta ukrep zajeme ustrezno ciljno skupino podjetništva glede na relativno nizek prag obsega prihodkov za možnost vstopa v ta sistem, je takratna vladna koalicija opredelila enoletno obdobje, kjer se bo preučilo v kolikšni meri so sprejete rešitve na področju obdavčevanja malega podjetništva tudi dejansko ustrezne in na podlagi analize pripravila morebitne potrebne popravke. V tem času se je zgodila menjava vladne ekipe.

Ker je prvo obračunsko davčno leto 2013 že za nami, vas na tem mestu vljudno naprošam v imenu Poslanske skupine SLS za naslednje podatke s katerimi razpolaga DURS v okviru Ministrstva za finance:

1. Koliko samostojnih podjetnikov je v davčnem letu 2013 svojo davčno osnovo ugotavljalo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov in koliko je bil skupni davčni izplen države iz tega naslova v letu 2013?
2. Koliko gospodarskih družb je v davčnem letu 2013 svojo davčno osnovo ugotavljalo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov in koliko je bil skupni davčni izplen države iz tega naslova v letu 2013?
3. Za koliko so se povečali/zmanjšali prilivi v državni proračun iz naslova tega davka v letu 2013 glede na leto pred tem (2012), upoštevajoč v primerjavi samo gospodarske družbe in samostojne podjetnike z manj kot 50.000 evrov davčno priznanih prihodkov?
4. Koliko samostojnih podjetnikov je v davčnem letu 2013 prijavilo prihodke manjše od 50.000 evrov? Koliko izmed teh podjetnikov je imelo v okviru »sp« prijavljeno vsaj eno osebo, ki je plačevala vse pripadajoče prispevke (za pokojninsko in zdravstveno zavarovanje...)?

5. Koliko gospodarskih družb (z izjemo tistih, ki se deloma ali v celoti ukvarjajo z nepridobitno dejavnostjo) je v davčnem letu 2013 prijavilo prihodke manjše od 50.000 evrov? Koliko izmed teh družb je imelo prijavljeno vsaj eno zaposleno osebo?
6. Koliko samostojnih podjetnikov je v davčnem letu 2013 prijavilo poslovne prihodke med 50.000 in 100.000 evri? Koliko izmed teh podjetnikov je imelo v okviru »sp« prijavljeno vsaj eno osebo, ki je plačevala vse pripadajoče prispevke (za pokojninsko in zdravstveno zavarovanje...)?
7. Koliko gospodarskih družb (z izjemo tistih, ki se deloma ali v celoti ukvarjajo z nepridobitno dejavnostjo) je v davčnem letu 2013 prijavilo poslovne prihodke med 50.000 in 100.000 evri? Koliko izmed teh družb je imelo prijavljeno vsaj eno zaposleno osebo?

Podpisi poslanke in poslancev Poslanske skupine SLS k
PREDLOGU ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVI
ZAKONA O DOHODNINI, 17.4.2014

FRANC BOGOVIČ

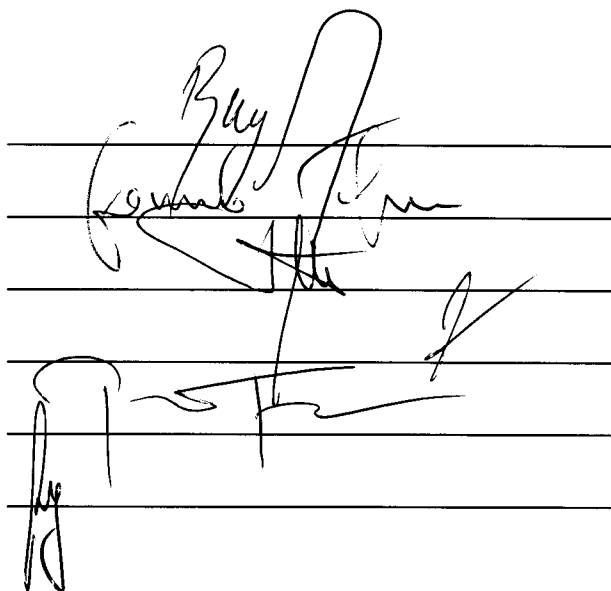
JASMINA OPEC

JAKOB PRESEČNIK

MIHAEL PREVC

FRANC PUKŠIČ

JANEZ RIBIČ

The image shows six handwritten signatures in black ink, each written on a horizontal line. The signatures are: Franc Bogovič, Jasmina Opec, Jakob Presečnik, Mihael Prevc, Franc Pukšič, and Janez Ribič. The signatures are written in a cursive style, with some overlapping lines.

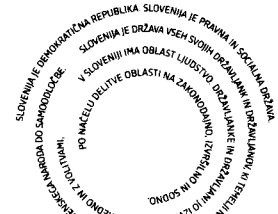

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Poslanska skupina Nove Slovenije

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 96 70, f: 01 478 98 65, e: ps-nsi@dz-rs.si, www.dz-rs.si

IME IN PRIIMEK	PODPIS
mag. MATEJ TONIN	
LJUDMILA NOVAK	
JOŽEF HORVAT	
IVA DIMIC	